

Euthanasie bij pasgeborenen vraagt om nieuwe richtlijn

Erasmus Medisch Centrum, 2 december 2009

De richtlijnen voor actieve levensbeëindiging bij pasgeborenen zouden daarom moeten worden aangepast. Dit concludeert Hilde Buiting in haar proefschrift, waarop zij donderdag 3 december bij het Erasmus MC promoveert.

Ernstig lijden

Om te controleren of artsen in Nederland op de juiste manier omgaan met actieve levensbeëindiging bij pasgeborenen is in 2007 een landelijke multidisciplinaire toetsingscommissie ingesteld. Die commissie heeft tot september van dit jaar echter slechts één melding ontvangen, terwijl er naar alle waarschijnlijkheid vaker actieve levensbeëindiging heeft plaatsgevonden. Hilde Buiting: "In de huidige richtlijnen staat dat er sprake moet zijn van actueel ernstig lijden van de pasgeborene. In de praktijk kijken artsen echter niet alleen naar het actuele lijden van de zieke pasgeborene, maar ook naar ernstig lijden in de toekomst. Dit zou meegenomen moeten worden in de overwegingen bij het aanpassen van de richtlijnen."

Maatschappelijke controle

Buiting vermoedt dat artsen meer bereid zullen zijn om melding te maken van gevallen van actieve levensbeëindiging bij pasgeborenen als de richtlijnen beter zijn afgestemd op de praktijk. Buiting: "Wanneer we het in Nederland belangrijk vinden om maatschappelijke controle te hebben op actieve levensbeëindiging van pasgeborenen, dan zullen de richtlijnen dus moeten worden aangepast."

Natuurlijke dood

Een andere mogelijke reden waarom meldingen uitblijven, is dat artsen niet vinden dat er sprake is van actieve levensbeëindiging. Waarschijnlijk komt het regelmatig voor dat ze hun medisch handelen eerder beschouwen als zorgvuldige pijnbestrijding en stervensbegeleiding dan als actieve levensbeëindiging. Soms moet er acuut ingegrepen worden als de beademing is gestaakt en het kind ernstig benauwd wordt. Dan is er geen tijd om de procedure voor levensbeëindiging op te starten. De artsen rapporteren het overlijden van de pasgeborene dan als een natuurlijke dood. Wellicht helpt het wanneer bij artsen die te maken hebben met ernstig zieke pasgeborenen nog eens onder de aandacht wordt gebracht in welke gevallen er melding gemaakt zou moeten worden van actieve levensbeëindiging.

Dit artikel verwoordt niet het standpunt van de Stichting Medische Ethiek. Het wordt op deze website opgenomen omwille van een meer volledige weergave van de discussie.